

WNIOSEK O NADANIE TYTUŁU „HONOROWY OBYWATEL MONIEK”

I. Wnioskodawca: PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU REGIONU PODLASKIEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” JÓZEF MOZOLEWSKI i ODDZIAŁ ZARZĄDU REGIONU PODLASKIEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w MOŃKACH

II. Dane personalne kandydata:

1. Imię i nazwisko; **HENRYK MIRON**
2. Data i miejsce urodzenia; **18 września 1956 r. w Krynkach**

III. Informacje o kandydacie:

Ksiądz Henryk Miron urodził się 18 września 1956r. w Krynkach, gdzie uczęszczał do Szkoły Podstawowej i pełnił posługę ministrancką. Po ukończeniu szkoły średniej rozpoczął naukę w Wyższym Seminarium Duchownym w Białymstoku. Świecenia kapłańskie przyjął 13 czerwca 1982r. z rąk biskupa Edwarda Kisiela.

Jako młody gorliwy kapłan - wikariusz pracował w parafiach: w Suchowoli, Sokółce, Krypnie, Matki Kościoła w Białymstoku i Matki Boskiej Częstochowskiej w Mońkach.

W 1997r. dekretem biskupim Stanisława Szymeckiego mianowany został proboszczem nowej parafii pw. św. Brata Alberta Chmielowskiego w Mońkach. Od 1997r. wraz z parafianami rozpoczął budowę nowej plebanii a następnie świątyni. Jego staraniem początkowo Msze Święte odprawiano w drewnianej kaplicy.

Nowa świątynia, zbudowana w stylu bazylikowym, została konsekrowana 24 czerwca 2007r., dziesięć lat po powołaniu parafii przez arcybiskupa Edwarda Ozorowskiego przy licznych udziale duchowieństwa i parafian.

W roku 2006 ks. Henryk Miron otrzymał godność kapelana honorowego jego Świątobliwości, a w roku 2009 został kanonikiem gremialnym Kolegiackiej Kapituły Najświętszego Sakramentu w Sokółce. Przez wiele lat pełnił funkcję wicedziekana, a następnie dziekana Dekanatu Monieckiego.

Po długiej i ciężkiej chorobie zmarł 3 czerwca 2015r. o godz. 16.55. Jego pogrzeb zgromadził liczne grono wiernych. Msza Święta pogrzebowa została odprawiona w piątek 5 czerwca 2015r. o 16.00 w kościele parafialnym

przez grono około 100 księży i pod przewodnictwem arcybiskupa Edwarda Ozorowskiego z udziałem biskupa pomocniczego Henryka Ciereszko i rzeszy wiernych z tej i sąsiednich parafii. Ciało wielkiego Kapłana Henryka Mirona zostało złożone w grobie obok świątyni od strony południowej (ulicy Wojska Polskiego). Każdego dnia na grobie płoną znicze i są składane wiązanki kwiatów.

IV. Charakterystyka kandydata z uwzględnieniem zasług uzasadniających nadanie godności

Ksiądz Henryk Miron otrzymał w 1997r. z rąk arcybiskupa Stanisława Szymeckiego dekret o powołaniu na funkcję proboszcza w nowopowstającej parafii pw. św. Brata Alberta Chmielowskiego. Z parafii pw. Matki Boskiej Częstochowskiej i św. Kazimierza w Mońkach do nowej parafii wydzielono ulice: Armii Krajowej, Augustowską, Gajową, Jagodową, Konopnickiej, Kościuszki, Krzywą, Leśną, Lipową, część AL. Niepodległości, Norwida, Parkową, PCK, Polną, Puchalskiego, Słoneczną, Świerkową, Szlachecką, Tuwima, część Tysiąclecia, Wesołą, Wiśniową, część Wojska Polskiego, Zieloną i Żurawią oraz wsie Ciesze, Krzeczkowo, Potoczyzna i Przytulanka.

Proboszcz w bardzo krótkim okresie czasu pozyskał przychyłość parafian. By być bliżej wiernych wynajął mieszkanie w jednym z bloków i rozpoczął budowę drewnianej kaplicy, w której zawsze był porządek, ład i wiele kwiatów, i gdzie były odprawiane Msze Święte. Dzięki wspaniałym cechom charakteru pozyskał podziw i miłość parafian. Na Jego wezwanie do pracy stawiało się wielu chętnych. Lubił punktualność i pracowitość. Był zawsze uśmiechnięty, bardzo przyjazny i szczery. Zdecydowanie dążył do określonego celu, tj. budowy świątyni.

W 1997r. rozpoczął budowę plebanii i marzył, aby jak najszybciej mieć własne mieszkanie i z bliska obserwować budowę wymarzonej świątyni. W 1999r. dopiął swego i mógł zamieszkać wraz ze swoimi współpracownikami w nowo wybudowanej przestronnej i funkcjonalnej plebanii.

Na projektantów świątyni wybrał architektów z Białegostoku mgr inż. Ewę Kiluk i mgr. inż. Andrzeja Kiluka, a na konstruktora mgr inż. Jana Krzysztofa Grochowskiego. Pracami budowlanymi kierował mgr inż. Andrzej Maciorowski, majstrem budowy był Marian Żędzian.

Dzięki zaangażowaniu i pracowitości księdza proboszcza pozwolenia na budowę świątyni parafia otrzymała 19 czerwca 1998 roku i od jesieni tego roku

rozpoczęły się prace przy wznoszeniu fundamentów i ścian świątyni. 17 czerwca 2000 roku (w uroczystość odpustową ku czci św. Brata Alberta) Metropolita Białostocki Arcybiskup Stanisław Szymecki, dokonał poświęcenia i wmurowania kamienia węgielnego w budowany kościół. Kamień z Ziemi Świętej (Góry Błogosławieństw) poświęcił Ojciec Święty Jan Paweł II, a kamień węgielny z pustelni św. Brata Alberta na Kalatówkach koło Zakopanego poświęcił Arcybiskup Metropolita. W kolejnych latach prowadzono intensywne prace budowlane. Następnie zakupiono trzy dzwony: „Józef”, „Maryja” i „św. Brat Albert”, początkowo zamontowano je na placu, a później na wieży (dzwonnicy) kościoła. W 2002 roku Arcybiskup Wojciech Ziemia wraz z kapłanami pracującymi w parafii w murach nowo budującej się świątyni (pod gołym niebem) odprawił pierwszą Mszę Świętą – Pasterkę i poświęcił obraz „Ecce Homo”, umieszczony w prezbiterium kościoła, autorstwa Marka Karpia.

W 2003 roku zakończono prace przy pokryciu dachu, w 2004 roku wybudowano wieżę, na której zamontowano krzyż oraz umieszczono figurę Matki Bożej. Od 16 listopada 2003 roku kościół zaczął pełnić funkcje świątyni parafialnej, w której odprawiano Msze Święte w niedziele i w dni powszednie, udzielano sakramentów. Kolejne lata to upiększanie wystroju świątyni: ułożono granitową posadzkę, pobiałkowano wnętrze kościoła, ustawiono marmurowy ołtarz, ambonę, chrzcielnicę. Wykończono kaplicę pogrzebową pod prezbiterium kościoła. Dzięki staraniom ks. proboszcza i ofiarności wiernych w okna świątyni wstawiono witraże autorstwa mgr Mieczysława Mazura z Łomży. Uporządkowano plac przed kościołem i wokół ułożono nawierzchnię z polbruk, zasiano trawę i zasadzono krzewy, ustawiono anioła i stacje.

Proboszcz bardzo chciał, aby powstał chór kościelny i w kościele grały organy, przy klawiaturze których zasiadłby organista z prawdziwego zdarzenia. To marzenie udało mu się zrealizować, organy sprowadził z Niemiec, zatrudnił profesjonalistę-organistę dr Grzegorza Żaka. Powstał chór, którego śpiew uświetnia każdą mszę i uroczystości kościelne. W parafii zorganizował działalność: Rady Parafialnej, Koła Żywego Różańca, służbę ministrancką, scholę, Ruch Rodzin Nazaretańskich. Z Jego inicjatywy w Mońkach powstała Młodzieżowa Orkiestra Dęta. Rokrocznie z okazji powstania Solidarności przez trzy kolejne soboty września w kościele parafialnym odbywają się koncerty organowe z udziałem wybitnych muzyków polskich i zagranicznych.

Dzięki staraniom ks. proboszcza z okazji dziesięciolecia parafii i przygotowań do konsekracji kościoła, odbyły się pierwsze misje parafialne,

którym przewodniczyli ks. prałat Stanisław Hołodok i ks. prałat Henryk Żukowski.

W swojej działalności był wychowawcą i przyjacielem wielu księży wikariuszy, którzy często po zakończeniu pobytu w parafii awansowali na stanowisko proboszcza, a część z nich udawała się na misje w Ameryce Łacińskiej i USA.

Intensywna praca, aktywny tryb życia, otwartość i szacunek do innego człowieka zbudowało autorytet księdza wśród mieszkańców Moniek i okolicy. Bardzo wielu parafian podziwiała jego wyczucie taktu i zmysł artystyczny. Wszystko co robił było przemyślane i „ustawione” we właściwym miejscu. Świadczy o tym wystrój kościoła, kaplicy, czy otoczenia wokół świątyni.

Krocząc śladami Chrystusa nie unikał On także cierpienia. Mimo ciężkiej choroby, udzielał się społecznie. Do końca swoich ziemskich dni pełnił posługę kapłańską, spowiadał wiernych, odprawiał Msze święte, chociaż na Jego twarzy widać było cierpienie i zmaganie się z chorobą. Śmierć wielkiego Kapłana napełniła smutkiem i żałobą wszystkich parafian, a przed jego trumną w kościelnej kaplicy hołd i ostatnie pożegnanie oddały tysiące wiernych. Na Mszy pogrzebowej przy Jego trumnie asystowało około 100 kapłanów i nieprzeliczone rzesze wiernych z Moniek i sąsiednich parafii.

Ksiądz kanonik, dziekan i proboszcz Henryk Miron dzięki swojej pracy duszpasterskiej i wysiłkowi włożonemu w budowę świątyni materialnej jak i duchowej zasłużył na wdzięczność i wieczną pamięć mieszkańców Moniek i Gminy. Widząc Jego wielkość i szacunek jakim otaczany jest świętej pamięci ksiądz proboszcz Henryk Miron uważam, że w pełni zasłużył On na tytuł Honorowy Obywatel Moniek.